

pohybujú v rámci spoločenstva, a článok 10 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia č. 1408/71, zmenených, doplnených a aktualizovaných nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 a zmenených a doplnených nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005, sa majú vykladať v tom zmysle, že nárok nepodliehajúci podmienkam poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti a vzťahujúci sa na dávky splatné podľa právnej úpravy členského štátu, v ktorom má bydlisko rodič spolu s deťmi, v prospech ktorých sú tieto dávky priznané, sa nemôže čiastočne pozastaviť v situácii, aká je vo veci samej, keď bývalý manžel a druhý rodič uvedených detí má v zmysle právnej úpravy štátu, v ktorom je zamestnaný, nárok na rodinné dávky, a to buď výlučne na základe vnútroštátnej právnej úpravy tohto členského štátu, alebo článku 73 uvedeného nariadenia č. 1408/71, ale v skutočnosti tieto dávky nepoberá, pretože o ne nepožiadala.

(¹) Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeitsgericht Hamburg — Nemecko) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mmbH

(Vec C-45/09) (¹)

(Smernica 2000/78/ES — Diskriminácia na základe veku — Zánik pracovnej zmluvy z dôvodu dosiahnutia veku odchodu do dôchodku)

(2010/C 346/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeitsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gisela Rosenblatt

Žalovaný: Oellerking Gebäudereinigungsges.mmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Arbeitsgericht Hamburg — Výklad článku 1 a článku 2 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Zákaz diskriminácie na základe veku — Ustanovenie kolektívnej zmluvy vyhlásenej za všeobecne platnú, stanovujúce automatický zánik pracovnej zmluvy k okamihu, keď zamestnanec dosiahol vek 65 rokov, bez ohľadu na hospodársku, sociálnu alebo demografickú situáciu, alebo na konkrétnu situáciu na trhu práce

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 smernice Rady 2000/78 z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je § 10 bod 5 všeobecného zákona o rovnosti zaobchádzania (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), na základe ktorého sa za platné považujú ustanovenia o automatickom zániku pracovných zmlúv z dôvodu, že zamestnanec dosiahol vek odchodu do dôchodku, pokiaľ je uvedené ustanovenie objektívne a rozumne odôvodnené legitímnym cieľom týkajúcim sa politiky zamestnanosti a trhu práce a pokiaľ sú prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa primerané a nevyhnutné. Vykonanie tejto možnosti prostredníctvom kolektívnej zmluvy nie je samo osebe vyňaté zo súdneho preskúmania, v súlade s požiadavkami článku 6 ods. 1 uvedenej smernice však musí sledovať legitímny cieľ primeraným a nevyhnutným spôsobom.
2. Článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému opatreniu, akým je ustanovenie o automatickom zániku pracovných zmlúv pracovníkov, ktorí dosiahli vek odchodu do dôchodku stanovený na 65 rokov, upravené v § 19 bode 8 kolektívnej zmluvy so všeobecnou platnosťou pre zamestnancov podnikov poskytujúcich služby v oblasti upratovania budov (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
3. Články 1 a 2 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát vyhlásil za všeobecne platnú takú kolektívnu zmluvu, akou je zmluva dotknutá vo veci samej, pokiaľ nezbavuje pracovníkov patriacich do jej pôsobnosti ochrany, ktorú im zverujú tieto ustanovenia smerujúce proti diskrimináciám na základe veku.

(¹) Ú. v. EÚ C 102, 1.5.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2010 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-49/09) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Neskoršie pristúpenie členských štátov — Prechodné ustanovenia — Časová pôsobnosť — Uplatnenie zníženej sadzby — Dojčenské odevy a odevné doplnky a detská obuv)

(2010/C 346/15)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, M. Dowgielewicz, M. Jarosz a A. Rutkowska, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 98 vnímané v spojení s prílohou III smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Uplatnenie zníženej sadzby DPH na dojčenské odevy a odevné doplnky, ako aj na detskú obuv

Výrok rozsudku

1. Poľská republika si tým, že uplatňuje zníženú sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 7 % na dodania, dovoz a nadobudnutie dojčenských odevov a odevných doplnkov, ako aj detskej obuvi v rámci Spoločenstva, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 98 v spojení s prílohou III smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty.

2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 102, 1.5.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Nemecko) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Vec C-61/09) (¹)

[Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci — Nariadenie (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotnej platby — Spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory — Pojem „hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu“ — Nepoľnohospodárska činnosť — Podmienky priradenia poľnohospodárskej plochy k poľnohospodárskemu podniku]

(2010/C 346/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Landkreis Bad Dürkheim

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Výklad článku 44 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040 s. 269) — Výklad pojmov „poľnohospodárska plocha“ a „nepoľnohospodárska činnosť“ v situácií, v ktorej má cieľ ochrany životného prostredia prednosť pred cieľom poľnohospodárskej výroby — Podmienky priradenia poľnohospodárskej plochy k poľnohospodárskemu podniku

Výrok rozsudku

1. Článok 44 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 2013/2006 z 19. decembra 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby bolo možné poskytnúť podporu na plochu, ktorá sa síce využíva aj na poľnohospodárske účely, ale prevažne slúži cieľom starostlivosti o krajinu a ochrany prírody. Okrem toho skutočnosť, že poľnohospodár podlieha pokynom orgánu ochrany prírody, nezabvuje poľnohospodárskeho charakteru činnosť, ktorá zodpovedá definícii uvedenej v článku 2 písm. c) uvedeného nariadenia.

2. Článok 44 ods. 2 nariadenia č. 1782/2003, zmeneného a doplneného nariadením č. 2013/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že:

— na to, aby bola poľnohospodárska plocha považovaná za súčasť poľnohospodárskeho podniku poľnohospodára, nie je potrebné, aby mu bola k dispozícii na základe poľnohospodárskej nájomnej zmluvy alebo podobného odplatného nájomného právneho vzťahu,

— nebráni tomu, aby bola za súčasť poľnohospodárskeho podniku považovaná plocha, ktorá je len pod podmienkou, že poľnohospodár prevezme zodpovednosť za platbu príspevkov obchodnému združeniu, tomuto poľnohospodárovi bezodplatne prenechaná na využívanie určitým spôsobom v rámci obmedzeného časového obdobia a v súlade s cieľmi ochrany prírody, pod podmienkou, že je schopný využívať takúto plochu na svoju poľnohospodársku činnosť s dostatočnou nezávislosťou počas aspoň desiatich mesiacov,